

כמו מנהים ואמוראים ואמרנו, רועה נאמן, יתקנים בך זה הפסוק, (ישעה ס"כ) אל תנתנו דמי לו. שהרי עליזונים ומחותונים מקרים באלם שלך. מוחנות של הקדוש ברוך הוא שהם מישיבת של מעלה, ומוחנות של המלכה שהם מישיבת של מטה, עלייך נאמר (בראשית כח) והנה מלacci אליהם וגוי. אך עולים מוחנות של השכינה בתפלה שלך, ווירדים מוחנות של הקדוש ברוך הוא להקדוש ברוך הוא אצל השכינה בכמה שירים ונגונים בתפלה. ואפה הוא הקרוב של הקדוש ברוך הוא בתפלה שלך, שהוא קרבן של הקדוש ברוך הוא ושבינו.

בפרשות (במדבר כח) צו את בני ישראל, את קרבני לחיי, שתקנו בעלי המונה קרבנות בתפלה מצד הימין, שם איש חסד - להן. ותקנו אמירת הזמניות שהם שיר הילומים אחוריים - מצד הגבורה. וזהו קרבן בשמאל. ובגהה של דוד המלך, נקשר בשמאל. ואחרון, שדרגתנו נצח, נקשר בחסד. זהו

שפטוב (תהלים ט) נעמות בימינך נצח. אחרך ייחוד בפסוק שמע ישראל, וכולל ברכה וקדשה, שהוא קדוש קדושים קדושים, וברכה מצד הימין. זהו שפטוב (במדבר ו) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר מה תברכו את בני ישראל.

וכךשה מצד הליים, העמיד הקאנציעי, קשור ימין ושמאל, והוא קשר של תפlein של ראש שהיא אמא עליונה, תפlein על ראשו, כמו שפרטונו בעלי המונה בתפליין של אדון העולם מה פטווב בהן. והוא קשר של תפlein של יד, שהיא שכינה פרחותנה, וזהו שפרטונו בעלי המונה, הראהו למשה קשר של תפlein. ש של תפlein משה, כולל משלשה ענפים של האבות למעלה, שתקנו שלוש תפלוות שהן סימן שמ"ע, שהיא שחרירית מנה"ה ערבית, מ"ה ערבית, מ"ה שלך - תפלה השבת, שנאמר בה (בראשית א) ורדו ברגת הים ובעוף השמים וגוי.

כמו פגאים ואמראים ואמרנו, רועה מהימנא, יתקנים בך האי קרא (ישעה ס"ב) אל תנתנו דמי לו. דהא עלאין ותתайн מקרים בצלבמא דיין. משירין דקודשא בריך הוא דאיינו ממתייבתא עלאה ומשירין דמטרונייה דאיינו ממתייבתא מהאה, ערך אחותם (בראשית כח) והנה מלacci אליהם וגוי. בך סלקין משירין דשכינה באצלותא דילך, ונחתין משירין דקודשא בריך הוא לקודשא בריך ואנטה הוא קריבו דקודשא בריך הוא באצלותא דילך דאייה קרבנה דקודשא בריך הוא ושכינתייה.

באו את בני ישראל את קרבני לחיי, (במדבר כח) דמקינו מארי מתניתין קרבני באצלותא מפטרא דימינא, דתמן איש חסד בהן. ותקינו זמירות דאיינו שיר דלים אפטרייהו מפטרא דגבורה. והוז דרגא דדור מלכא אתקשר בשמאלא. ואחרון דרגא דכתיב (תהלים ט") נעמות בימינך נצח.

לבתר שמע ישראל דיחוקא, כלל ברכיו וקידשה, אליו קדוש קדושים קדושים, וברכה מפטרא דימינא. הדא הוא דכתיב (במדבר ו) דבר אל אהרן ועל בניו לאמר כה תברכי את בני ישראל.

וקדושה מפטרא דלים עמודא דאמצעיתא קשור ימין ושמאל, ואיהו קשורא דתפlein דרישא דאייה אמא עלייה תפlein על רישיה, כמה דאוקסוה מארי מתניתין בתפלי דמארי עלמא, מה בתיב בה. ואיהו קשורא דתפlein דיד דאייה שכינה מתניתין בתפלי דאוקסוה מארי מתניתין, הראהו למשה קשר של תפlein. ש של תפlein משה, כולל תפlein של ענפין דאבחון לעילא, דמקינו חلت אלוין דאיינו סימן שמ"ע, דאייה שחרירית מנה"ה ערבית, מ"ה ערבית, מ"ה שלך - תפלה השבת, שנאמר בה (בראשית א) ורדו ברגת הים ובעוף השמים וגוי.